

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Over for mig er fra Københavns Skoledirektion oplyst nøjagtigt det, jeg har sagt.

Til det ærede Medlem, der nu talte, skal jeg i øvrigt kun sige, at det er rigtigt, at det ærede Medlem og jeg har ført adskillige Samtaler, ogsaa om denne Sag som om andre Sager. Det glæder mig altid at føre saadanne Samtaler med det ærede Medlem som med andre ærede Medlemmer i dette høje Ting, og jeg fik Fornemmelsen af en vis Velvilje hos det ærede Medlem over for Sagens Hovedformaal. Jeg har ogsaa, tror jeg, ført en enkelt Samtale med det ærede Medlem Hr. Vesterager; jeg mærkede ikke der saa stor Interesse. Saadanne Samtaler kan være meget nyttige, en Minister og andre maa føre saadanne, og de kan være fremmende for en Sag. Jeg har, som sagt, været glad for at føre saadanne Samtaler, og jeg haaber, at jeg kan faa Lov til ogsaa i Fremtiden, i det mindste med det ærede Medlem, som nys talte, at føre saadanne Samtaler om baade det ene og det andet.

Men det er jo ikke det, det kommer an paa. Det, det kommer an paa, er, at Det konservatives Partis Repræsentanter i Udvalget stillede sig fuldkommen passive, da der skulde forelægges et positivt Forslag. For det ærede Medlem benægtede jo ikke, at jeg den 24. Marts var kommet med et Ændringsforslag, der i meget væsentlig Grad omarbejdede mit oprindelige Forslag og ganske utvivlsomt pegede i den Retning, der nu er blevet Flertallets Slutresultat. Da jeg havde forelagt og begrundet det, udbad jeg mig Partiernes og de enkelte Udvalgsmedlemmers Stilling dertil, for at vi kunde naa til et fælles Resultat, hvis det overhovedet skulde være muligt.

Der gik en Maaned, og saa fik jeg et Svar fra Venstre. Udvalget blev saa øjeblikkelig sammenkaldt; der var jo Tale om, at Rigsdagen meget snart skulde slutte, saa det gjaldt om at handle meget hurtigt. Sagen havde ogsaa været til Behandling i 4 Maaneder, og saa uoverskuelig er den da heller ikke, at en arbejdsdygtig Rigsdag ikke skulde kunne gøre den færdig inden for et saadant Tidsrum.

Jeg fik altsaa Svar fra Venstre, men intet Svar fra Det konservative Parti. Det konservative Folkepartis Stilling er først kommet for Dagen over for mig, da den endelige Betænkning blev afgivet. Jeg føler mig, saaledes som det ærede Medlem Hr. Vesteragers Stilling har været, fuldkommen overbevist om, at vi, selv om vi havde udskudt

Sagen endnu en Uge, 14 Dage eller en Maaned, ikke vilde være naaet et Skridt videre. Vi havde ikke faaet noget positivt Forslag fra det ærede Partis Side. Det er ligesom i Fjor: man skød det ud og skød det ud, ventede ikke, at der skulde komme noget ud af det hele, og holdt sig passiv. Ellers kunde man jo meget vel for en Maaned siden eller for 14 Dage siden have svaret mig.

Jeg havde altsaa udbedt mig Svar til dette sidste Ændringsforslag af 24. Marts. Jeg fik det fra Venstre, og saa maatte de, der kunde blive enige om at gennemføre noget, samle sig; de kunde ikke blive ved med at vente i det uendelige paa dem, der ikke kunde enes, der ikke kunde samle sig om et positivt Forslag, men først fremsatte det, da Betænkningen blev afgivet. Havde vi ventet en Uge, 14 Dage, ja, havde vi ventet til Efteraaret, er jeg overbevist om, at det var gaaet paa samme Maade: Vi havde ikke faaet noget positivt Standpunkt fra den Side, før den Dag Betænkningen blev afgivet.

Det synes i det hele taget at være saaledes paa disse Felter, at Betænkning skal afgives, det ærede Folkeparti skal have, om jeg saa maa sige, Kniven paa Struben, før det er muligt at faa et positivt Svar fra den Side. Paa den Maade kan man ikke forhandle. Jeg maa hævde, at jeg har været forhandlingsvenlig hele Tiden, og der kunde for en Uge siden, for 14 Dage siden være stillet et Forslag. Men det gjorde det ærede Parti ikke, det gjorde det først, da det var for sent.

Formanden: Jeg henstillede for et Øjeblik siden til ærede Talere at undlade at komme ind paa at referere, hvad der var foregaaet i Udvalget. Jeg henstiller nu endnu mere indtrængende, at man giver Afkald paa at referere personlige Samtaler.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg gaar ud fra, at jeg har Lov at svare den højtærede Undervisningsminister. Naar han siger, at han har ventet paa et positivt Forslag fra vor Side, saa maa jeg svare, at Indholdet af det Forslag, vi nu har nedskrevet, har vi fra første Færd fastholdt uden nogen som helst Ændring. Vi fremsatte vore Synspunkter straks, og vi har stadig fastholdt dem. Derimod har det været ganske umuligt fra den højtærede Minister at faa Svar paa det, vi ønskede Svar paa. Vi har ønsket Oplysninger,